

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΠΑΘΑΣΚΙΑΣ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ & ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Μια μοναδική παρουσίαση των τεχνικών μάχης με σπαθί και άλλα όπλα που συνόδευσαν τον ιππότη από τον 14ο μέχρι τον 17ο αιώνα, από έναν ειδικό που σήμερα διδάσκει τις τεχνικές αυτές για σπορ στην Ελλάδα.

■ ΓΡΑΦΕΙ ΟΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΓΕΩΡΓΑΣ

Η Γερμανική Σχολή Σπαθασκίας fencing (Deutsche Fechtschule) είναι το παραδοσιακό σύστημα μάχης που διδασκόταν στην Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία στα τέλη του Μεσαίωνα, σε όλη την περίοδο της Αναγέννησης και στις αρχές της Νέας Περιόδου, δηλαδή από τον 14ο αιώνα έως τον 17ο αιώνα, όπως μας περιγράφουν τα Fechtbücher (εγχειρίδια μάχης) εκείνων των εποχών.

Παρά το όνομα της, η Γερμανική Σχολή Σπαθασκίας διδασκόταν σχεδόν σε όλη την Ευρώπη. Ήταν πολύ διαδεδομένη και γνωστή ως Kunst des Fechtens (Η Τέχνη της Μάχης). Ο πυρήνας της διδασκαλίας της σχολής αφορούσε τις τεχνικές μάχης του δίχειρου σπαθιού *Zweihänder*, αν και διδασκόνταν και άλλες τεχνικές, όπως έφιππης μάχης, πάλης, χρήσης στιλέτου, το *messer* με χρήση ή και χωρίς χρήση ασπίδας τύπου *buckler*, το ραβδί και πολλές τεχνικές με λογχοδρέπανα, αλαβάρδες και λόγχες.

Οι πιο πολλοί συγγραφείς υποστηρίζουν ότι κατέχουν τις διδαχές του πιο γνωστού οπλοδιδάσκου του 14ου αιώνα, του Γιοχάνες Λάϊτενάουερ (Johannes Leichtenauer). Το πιο αρχαιότερο κείμενο που έχει επιβιώσει από το σύστημα της σχολής του Λάϊτενάουερ χρονολογείται το 1389 μ.Χ. και είναι γνωστό ως Ms 3227a. Πιο πολλά, όμως, κείμενα έχουμε από τον 15ο αιώνα, ενώ τα κείμενα του 16ου

αιώνα είναι τυπωμένα, όπως το κείμενο του Ιωακείμ Μέγιερ που χρονολογείται το 1570 μ.Χ. Η γερμανική παράδοση άρχισε να φθίνει με την άνοδο της εκρηκτικής Ιταλικής σχολής, με την χρήση του επαναστατικού για την εποχή σπαθιού, τύπου *rapier* κατά τις αρχές του 17ου αιώνα.

Ωστόσο, η σχολή της γερμανικής σπαθασκίας δεν λησμονήθηκε, αλλά αναστήθηκε με την χρήση του μακριού σπαθιού, στις αρχές του 19ου αιώνα.

Ιστορία

Η ιστορία της Γερμανικής σχολής σπαθασκίας επιβιώνει περίπου για 250 χρόνια ή για 8 έως 10 γενιές οπλοδιδασκάλων, από το 1350 έως το 1600. Η πιο νέα πηγή, Ms. 3227a του 1389 μ.Χ. αναφέρει έναν αριθμό οπλοδιδασκάλων, που φαίνεται ότι κρατούν την παράδοση του Λάϊτενάουερ. Αυτοί είναι οι: Χάνκο Ντομπρινγκερ, Αντρέ Γιουντ, Τζοσφον ντερ Νίσην και Νικλάους Πρίους. Η σχολή του Λάϊτενάουερ ήταν ακόμη ενεργή τον 15ο αιώνα με οπλοδιδάσκλους τους Μάρτιν Χάντσφελντ και Όττο Γιούντ.

Στα μέσα του 15ου αιώνα η σχολή του Λάϊτενάουερ είχε φτάσει στο απόγειο της δόξας της οπότε και δημιουργήθηκε η «Κοινότητα του Λάϊτενάουερ» με τους Πήτερ φον Ντάντσαχ Σίγκμουντ Ράιγκεκ και Πάουλος Καλ. Εκείνη ακριβώς την εποχή δημιουργείται και η Αδελ-

Η Γερμανική Σχολή Σπαθασκίας περιλάμβανε εκμάθηση τακτικών και με άλλα όπλα, όπως ο λογχοπέλεκυς.